

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ
ОРГАНЪ НА ОКРЪЖНИЙ КЛУБЪ НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ

Читалище „Съгласие“

Плѣвенъ.

В. „Народенъ Пазителъ“ излиза всѣки Летькъ.

Цѣна на вѣстника е:

За въ България:	За въ странство:
За година 8 лева	За година 10 лева
» шесть мѣсеца 4 »	» шесть мѣсеца 5 »

Единъ брой 15 стотинки.

Отговоренъ редакторъ: Иванъ С. Тишевъ, юристъ отъ Женевския университетъ, бивши членъ при Плѣв. Окр. Създъ, Адвокатъ.

Анна К. Орѣшарова

и

Нино В. Радювенски

ще се вѣнчаятъ на 26 т. м. въ с. Долни Дѣбникъ.

Умоляваме редакциитѣ, до които
испращаме вѣстника си, да бждатъ
добри и ни пращатъ и тѣ вѣстни-
ка си въ замѣна.

Редакцията.

Плѣвенско Спест. Агц. Земл. Д-во „НИВА“

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1882

Дружеството извѣстява на г. г.
интересующитѣ се, че обявената
на 25 того продажба, съ обявле-
ние подъ № 1847 публикувано въ
вѣстникъ „Народенъ Пазителъ“
брой 9, не се състоя по неявява-
ние на конкуренти, затова втора
продажба на сжщитѣ прѣдмети се
обявява за 2 Декемврий т. г. въ 9
часа сутринята въ Дружественното
помѣщение.

Надаванието ще стане отъ цѣ-
ната, която даде първий явивший
се купувачъ.

г. Плѣвенъ, 27 Ноем. 1900 г.

Отъ Дружеството.

Врѣменнитѣ нарѣдби по печата.

Когато четемъ въ историята, че
натрупаната въ Колизея римска
тъпна е посрѣщала съ ржкоплѣ-
скание раскжсванието отъ нѣкои
дивни звѣрове на млада и прѣданна
христианка, намъ настрѣхватъ ко-

смитѣ и ние търсимъ да си обя-
снимъ това жестокосърдечие, тоя
бѣсъ, съ грубостта на тогавашни-
тѣ нрави, съ дълбокото невѣжество
на народната маса и съ изчезока-
та безправственностъ, която подго-
тви падането на Римската империя
и скапването на старото общество.
Когато изучаваме французката ис-
тория и дойдемъ до ония страни-
ци, въ които се описватъ жъртви-
тѣ на ешафота и на гилотината, въ
които се прѣдставява парижката
сгань, че издава радостни викове
прѣдъ дълбоко скрѣбното зрѣлище
на гилотинираната Мария Антоа-
нетъ, ние се потрѣсваме отъ отврѣ-
щение и негодувание, и търсимъ
да си обяснимъ причинитѣ на това
звѣроподобно наказание съ крва-
витѣ междусобици, съ страха отъ
чуждостранната намѣса, съ владѣ-
ющата анархия, съ издигането до
върха на служебната ерархия утай-
ката на обществото, съ проглася-
ването за спасители на отечество-
то санюлотитѣ — умственитѣ и
нравственни уроди. Но когато влѣ-
земъ въ българската камара и ви-
димъ, че одобрява съ възклицания
и непрѣкжснати ржкоплѣскания су-
спендирането съ единъ указъ на
най-важнитѣ членове отъ Конститу-
цията, че се възхваляватъ извър-
шенитѣ насилия и кланета надъ бѣл-
гарскитѣ граждани, които сж се
явили да искажатъ мнѣнието си по
вървежа на държавнитѣ работи, че
се посрѣщатъ съ радостни викове
палачитѣ и изтезателитѣ по затво-
ритѣ, ние оставаме зашемедени и
не знаемъ кждѣ да търсимъ причи-
нитѣ на тия извѣрѣдни проявле-
ния въ човѣшкия животъ. Римска-
та тъпна поне вѣрваше, че защи-
щава една угасвающа религия; —
парижката сгань поне мислѣше, че
отмъщава за дългогодишната тира-
ния на своитѣ царе и защитава
неукрѣпналата република; а въ ка-
кво вѣрватъ, какво защитаватъ
българскитѣ класори, които безъ

срамъ за своето високо положение,
безъ съжаление къмъ своитѣ едно-
крѣвни братя, безъ помисълъ за
бжджето на своето отечество се
подвѣрряваха, кой не знае да
издаде радостни викове за потѣп-
канитѣ народни правдини, кой по-
сгжстено да ржкоплѣски надъ страш-
нитѣ прецеденти за безаконие и
безправие въ нашата страна?

Въ понеделникъ, на 31 того, бол-
шинството на днешната камара у-
добри съ бурни ржкоплѣскания
издаденитѣ противоконституционни
нарѣдби за прѣстжшленията по пе-
чата и безъ да имъ даде формата
на законъ, натовари министритѣ да
ги прилагатъ до тогава, до гдѣто
считатъ, чи изнася на тѣхнитѣ пар-
тийни интереси. Никакви аргумен-
ти за противоконституционността
и по форма и по съдържание на
тия наредби, никакви прѣдупрѣж-
дения за бжджето на самата вла-
стующа партия, никакви цитати
отъ либералната програма и отъ
министерскитѣ рѣчи, изказани не-
одавна въ полза на свободата на
печата не можаха да намалятъ
ентузиязма, съ който болшинството
отъ депутатитѣ е трѣгнало на долу
къмъ пропастьта, като влѣче слѣдъ
себе си и бжджето на страна-
та. Въ своето удобрѣние то бър-
заше тѣй, както бърза обирачтъ,
когато се бои, че може да се поя-
ви хазаина на кжщата, и да го за-
лови съ ограбенитѣ вѣщи. То, съ-
кашъ, вѣрваше, че съ гласуването
на врѣменнитѣ мѣрки закрива своитѣ
шефове-прѣстжшници отъ всѣ-
какво наказание, и си осигурява
властьта за още дълго врѣме. Съ
своитѣ ржкоплѣскания и възклицан-
ия то показа още, каква голѣма
сила е печата, щото и най-голѣми-
тѣ безочливци, най-голѣмитѣ оби-
рачи на хазната потрѣперватъ отъ
него, и бързатъ да го ограничатъ,
за да не издава ежедневнитѣ краж-
би и гешефти. Ние, и цѣлата наша
партия, ще се боримъ и при тия

несгодности: ще бичуваме сопад-
житѣ, високопоставенитѣ обирачи
и държавни мисити, ще сочимъ на
народа неговитѣ правдини, гаран-
тираме отъ Конституцията, а не
го насърдаваме да ги защитава
и да не се очайва. Рухнали сж по-
силни и по-умни тирании, та и отъ се-
гашната нѣма да остане нито пе-
пель. Народния джхъ ще я прѣсне,
за да не се види и чуе.

Въ това засѣдание на камарата
се очерта въ сичката си голота
П. Пешевъ Той показва, че не са-
мо е злобенъ, като Илия Вълчовъ,
но е отъ него много по-скритъ,
много по-притворенъ. Той си е о-
станалъ все оня Пешевъ, който
като началникъ на отдѣление пи-
ше окржжни за безпристрастието
на сждитѣ, а като либералъ, из-
дава частни заповѣди до шайкитѣ,
какъ да постжпятъ съ «прѣдате-
литѣ.» Като опозиционеръ той на-
ричаше мжченици въртачитѣ на
машината, които изпълняваха по
онова врѣме и длѣжността на отго-
ворни редактори, а като правит.
депутатъ той нарича свършилитѣ
срѣдно образование лица подставе-
ни лица (homme de paille.) Въ то-
ва врѣме когато съ единъ указъ е
суспандиранъ чл. 79 отъ Консти-
туцията и закона за печата, той
пакъ не счита за безочливостъ и
безсрамие да говори, че *всѣкога
билъ поддржсвалъ свободата на пе-
чата, че и сега, когато защитава
врѣменнитѣ мѣрки, той пакъ билъ
за свободата на печата, че и за въ
бжджце пакъ ще подгржа свободата
на словото.... Но опозицията била
крива, гдѣто той врѣменно отстѣ-
пилъ отъ своитѣ свободолюбиви възглѣ-
дове.... защото вѣстницитѣ накарали
народа да възстане противъ прави-
телството....* Това е едно проявле-
ние отъ най-низкитѣ. Въ врѣме на
бившето управление опозицията
издаваше най-мрѣснитѣ вѣстници и
П. Пешевъ бѣше единъ отъ тѣх-
нитѣ сътрудници. Вземѣте *Борецъ*,

Сила, Отзивъ и Консерваторъ и вие ще видите, каква смрадъ изпущаха, какви революции проповѣдваха и българското население никждѣ не възстана, никждѣ не се съпротиви на властта, кабинетътъ на г-на Стоилова никога не помисли да суспендира Конституцията и да се ползува съ военна диктатура. Днесъ и дѣцата вече знаятъ, че кланетата се прѣдизвикаха отъ административнитѣ власти. Тоя фактъ се признава отъ военнитѣ прокурори и отъ гражданскитѣ съдилища. Сжществуватъ вече нѣколко официални документи за това. Знае се още, че селенитѣ, които правителството счита за бунтовници, не сж чели никога въ живота си вѣстникъ. Не печатното слово ги накара да търсятъ своитѣ правдини, а безобразията на окол. началници, кражбитѣ на либералитѣ и настаналата слѣдъ петгодишна свобода тирания. Истина е, че Либералната партия не може да управлява безъ военна диктатура и безъ извънрѣдни противоконституционни мѣрки, защото е глупава, защото нѣма подържници между българското население, защото е съставена отъ Скотовци, Мантовци, Пешевци, Дочовци, Мечки и Вълци. Тя може само на щикветѣ да се облѣгне, до дѣто самитѣ щикове я промушатъ.

«Миръ»

По аферата на вагонитѣ.

Подъ това заглавие в. «Новъ Вѣкъ» въ бройтъ си № 249 отъ 17 Ноемврий прави едно изложение по въпроса за купуването негоднитѣ вагони чрѣзъ Вайсенбергъ—Странски за 200,000 лева по-скжпо, отколкото ги отстжпяла желѣзнопжтната администрация въ Брауншвейгъ.

Подробноститѣ по тая афера сж слѣднитѣ:

Тракцията при Министерството на общитѣ сгради съ единъ циркуляръ се отнесла до близкитѣ ж. п. администрации да ѣ даджтъ товарни подъ наемъ за едно извѣстно врѣме, ако такива иматъ. Вслѣдствие на тоя циркуляръ, нѣколко ж. п. администрации, въ което число е и оная отъ Брауншвейгъ съ едно формално прѣдложение, че тя може да продаде товарни вагони стари по 930 зл. л. и локомотиви по 25,000 л. зл. Догдѣто тракцията при министерството на общитѣ сгради да се занимае съ това прѣдложение, ето че се получава заповѣдъ отъ полубрѣзнички, който това врѣме управлявалъ дѣлата на това министерство, вмѣсто Тончева, да испратятъ инженери въ Брауншвайгъ и приематъ 250 вагони отъ сжщата администрация чрѣзъ Вайсенбергъ—Странски по 1500 зл. л. едина и 5 локомотива по 35000 зл. л. едина. Тая покупка станшла безъ търгъ и контрактъ, какъвто и до сега още нѣма. Тракцията отговорила Иванчова, че тя имала прѣдложение отъ сжщата ж. п. тракция и отстжпала вагонитѣ по 930 зл. л. а локомотивитѣ по 25000 л. и оставало, ако се окажатъ вагонитѣ добри да се купятъ направо отъ ж. п. тракция по прѣдложенитѣ отъ нея цѣни, а не чрѣзъ Вайсенбергъ—Странски по 1500 зл. л. вагона и по 35000 локомотива, цѣни по високи съ 200,000 лева златни. Безъ да влиза повече въ разяснения полубрѣзнички заповѣда да отидатъ инженери въ Брауншвайгъ и приематъ вагонитѣ, които Вайсенбергъ ще покаже.

Съ приемането на вагонитѣ билъ натоваренъ инженеръ Дръц-

ковъ, който по това врѣме билъ въ Германия. Дръцковъ ги вижда, че сж негодни и телеграфира, но Полубрѣзнички, недоволенъ отъ това, праца инженера Поповъ, който сжщо рапортира, че сж съвсѣмъ негодни и не може да ги приеме. Отива и началника на тракцията инженера Манафовъ и той докладва, че тѣзи вагони сж съвсѣмъ негодни и не бива да се копуватъ даже и съ прѣдлаганата отъ администрацията цѣна по 930 зл. лева, а колко повече чрѣзъ Вайсенберга по 1500 зл. л., защото били съвсѣмъ ржждяса и съ отворени въ оститѣ дупки, поради което съ циркуляръ отъ централното управление на германскитѣ желѣзници били исхвърлени отъ циркуляция.

Върѣки тия рапорти на трима инженери, испрачатъ инженера Боботановъ да ги приеме, като гонди. Послѣдний, слѣдъ като получилъ инструкции отъ Странски, заминава за Брауншвейгъ и телеграфира, че вагонитѣ сж добри и можтъ да се приематъ. Въ отговоръ на това Боботановъ получава заповѣдъ да ги приеме, и той почва приемането имъ. Отъ прѣдставенитѣ 46 вагони приелъ 38, отъ които 26 били испратени съ единъ специаленъ тренъ праздни, защото ревизоритѣ по германскитѣ желѣзници отказали да ги товарятъ, или прѣкачатъ праздни къмъ товарителнитѣ влакове. Отъ испратени 26 вагони, въ Софийската гара пристигнали само 14, а другитѣ счупени останжли по разнитѣ гари. Тракцията по българскитѣ желѣзници распорѣдила да не се пуцатъ въ циркуляция по българскитѣ желѣзници до второ распорѣждане, понеже желѣзото било изѣдено отъ ржжда и се чупѣло съ ржка.

Като узнава за това распорѣждане, подвижний персинолъ се събира на Софийската гара и заявява, че се отказва да заминава съ товарнитѣ тренове, въ които ще се турнятъ тия вагони, или ако се насилатъ да пжтуватъ, то държавата да имъ осигури семействата. Вслѣдствие на това, самъ Тончевъ отива на гарата и назначава една комиссия да ги прѣгледа и докладва, какви поправки трѣбва да се направятъ, за да може да се пуцнатъ въ циркуляция.

Чрѣзъ това свое распорѣждане самъ Тончевъ косвенно признава, че вагонитѣ сж негодни, щомъ се нуждаятъ отъ поправки.

По нататкъ «Н. Вѣкъ» пита:

«Ако тѣзи вагони сж били добри и само съ поправкитѣ въ Брауншвайгъ, може да бждатъ годни, то тогава защо е пакъ тази комиссия сега? Ще каже, че самото М-во признава че тѣзи вагони сж негодни и затова отново да се поправятъ. Обаче, ако тази комиссия сега каже, че тѣзи вагони, за да може да се товарятъ, не може да издържатъ никаква поправка, както и въ сжщностъ е тѣй, то тогава въ какво положение ще се тури Полубрѣзнички—Странски и тѣхния Боботановъ? Кой ще отговаря тогава за стойността на вагонитѣ, загубитѣ, платения прѣвозъ и др.? Или щомъ е въпроса да се охранява ограбителната партия, по мнѣнието на Полубрѣзнички, брашненния чувалъ може да издържа и тая афера, при многото други, що се показва да търпи и пжшка даже и подъ сатѣра въ Дуранъ-Кулакъ....

Както всѣкога, тѣй и сега, ние като сме излизали само отъ тѣзи съображения, да запазимъ интереса на българския данѣкоплатецъ,

намѣрихме за добрѣ да направимъ това изложение, отъ което да се види тази срамна афера на Полубрѣзнички—Странски и да не се помисли отъ тѣзи г-да аферисти, че въ България всѣкаква смѣтъ може да се хвърля безнаказано.

Ние молимъ официоза „Н. Права“ да осветли общественото мнѣние върху тоя въпросъ, като сжщеврѣменно молимъ г-да Нар. Прѣдставителите безъ разлика на убѣждения, да отидатъ на Софийската гара и видатъ какво жалостно положение прѣдставляватъ пристигналитѣ 14 вагона, съ които българската ж. п. администрация ще си служи. Така сжщо молимъ Държавния Глава Н. Ц. В., който спорѣдъ Конституцията, има върховния надзоръ по управленето на страната ни, да заповѣда на нѣкои отъ своитѣ доврѣени лица да провѣратъ тази афера на вагонитѣ, да отидатъ въ гарата и видятъ пристигналитѣ 14 вагона, а така сжщо да отидатъ въ тракцията въ Министерството на Общитѣ Сгради, и видатъ оригиналното формално прѣдложение отъ Брауншвайгъ, съ което се намѣдлагатъ по 930 л. зл. всѣки единъ вагонъ отъ самата администрация, а Полубрѣзнички—Странски доставятъ сжщитѣ вагони чрѣзъ Вайсенбергъ безъ никакъвъ търгъ и контрактъ даже и до сега, по 1500 л. зл.

Нѣма ли да има край на този вертепъ?»

Моментата е важенъ.

Въ минжлия брой на вѣстника си съобщихме, че военний министръ си е далъ оставката лично на Н. Ц. Височество, който я приелъ. Обаче, отъ по послѣшнитѣ ни свѣдения, които се потвърждаватъ и отъ Софийскитѣ вѣстници, излиза, че Н. Ц. Височество не е искалъ да приеме единични оставки, а колективната — на цѣлия министерски съвѣтъ. Заставляванието на военний министръ да остане въ кабинета на Иванчова, догдѣто се приеме отговора на тронното слово и се узакони наложеното военно положение чрѣзъ това дѣто на 5 окржга, ни навива на мисълта, че пѣсенята на либералитѣ е испѣта и че тѣ сж прѣдъ прага на своята гибель. Това става по достовѣрно, като се вземе въ внимание и обстоятелството, че между министритѣ сжществува пълненъ разривъ, вслѣдствие направенитѣ раскрития отъ полу-официознитѣ органи на самитѣ властующи либерали.

Моментата е важенъ.

Слѣдъ толкова безакония съ които се ознаменува епохата на либерализма; слѣдъ толкова унижения, чрѣзъ които се подкопа честъта и достолѣнието на държавата: днешнето правителство не ще може по нататкъ да направлява сждбенитѣ на страната ни. И при очевидността на това обстоятелство, голѣма наивностъ би било да до пуцаме, че либералитѣ доброволно ще се огеглятъ отъ властта, когато се знае, че за тѣхъ срама не сжществува, и че тѣ, догдѣто не ги изринатъ, като всѣки боклукъ, съ лопати, нѣма да оставятъ скамейкитѣ си, за да се исправятъ на сждъ прѣдъ силно възмутеното общественото мнѣние.

При това, като се знае, че положението на държавнитѣ финансии е съвсѣмъ отчаено и работитѣ толкова заплетени, става въпросъ: да ли ще се намѣри една партия, която съ свои сили да се наеме и съ достоинство да побѣди трудноститѣ, или ще се изиска активното уча-

стие на двѣ или три партии. Важността на тоя въпросъ става по нагледенъ, като се вземе въ внимание, че дефицититѣ за истеклитѣ годишни бюджетни упражнения е 35 милиона лева и дългътъ на правителството къмъ Б. Н. Банка—близо 24 милиона, безъ да вземаме прѣдъ видъ другитѣ висящи дългове, срочни падежи, лихви и погашения по направенитѣ до сега заеми.

Ние сме прѣдъ бурята, която е готова да се разрази и помите всичко отпрѣди си, за да настане момента на затишието и спокойствието, когато всѣки ще може свободно да се произнесе върху всичко станжло отъ година и половина насамъ въ България.

Ние смѣемъ да увѣримъ чителитѣ си, че по принципъ въпроса е рѣшенъ, остава да бжде приведенъ въ изпълнение.

Банкетъ ли?

Двѣ покани нарѣдъ сж разнасяни за събиране волни пожертвования за устройванието на единъ банкетъ въ честь испрацанieto на досегашний командиръ на IV пѣши на Н. Ц. Височество Прѣстолнаслѣдника Князь Търновски полкъ полковникъ Фиковъ. И двѣтѣ прѣтърпяжхъ фiasco. Причинитѣ сж много ясни. За да се направи една такава честь отъ страна на гражданитѣ на полковникъ Фикова, трѣбва да има защо. А такава нѣщо нѣма. Гражданитѣ на града Пльвенъ умѣятъ да цѣнятъ, затова имъ прави честь отказатьтъ да взематъ участие въ единъ такъвъ банкетъ, защото, прѣди всичко, полковникъ Фиковъ съ нищо не е заслужилъ такава една честь — нито съ дѣлата си, нито съ обноситѣ си.

Пѣкъ и за какви ли заслуги би трѣбвало да се даде отъ гражданитѣ банкетъ по случай прѣмѣстванието на Фикова?

За това ли, гдѣто по случай изборитѣ на 25 Априлий м. г. испрати една рота войска въ М. Тръстенишката секция съ заповѣдъ да не се допустне никой отъ опозиционнитѣ избиратели да гласува за кандидатитѣ на русофилитѣ?

За това ли, че сжщитѣ въ сжщитѣ день даде въ распорѣждане на полицейскитѣ стражари военни патрули, а по послѣ и цѣли роти да биятъ и распрѣснжтъ при градскитѣ секции опозиционнитѣ избиратели, които шайкитѣ не успѣхж да прѣснжтъ?

За това ли, че сжщитѣ даде въ распорѣждане на полицейскитѣ стражари двѣ роти войска, за да усоеятъ митинга на земледѣлцитѣ въ града ни тая пролѣтъ, който върѣки това пакъ се състоя?

За това ли, че въ «Н. Вѣкъ» се оповѣстихж непрѣпоржчителнитѣ му дѣла по приемане отъ доставчика А. Дерековъ негоднитѣ и неотговарящи на условията продукти за хранение на войницитѣ и заповѣдитѣ му до полковия лѣкаръ да прѣглежда мѣсото сутринъ рано въ 5 часа, прѣди да се е смнжло?

За това ли, че сжщитѣ прѣгльтно всичко и не посмѣя да опровергне нищо отъ обвиненията, които му се прѣписаха въ «Н. Вѣкъ» отъ свѣдущи по работитѣ му лица? За това ли, че распорѣди да се

направи баня за къпане на войниците до сами главния резервоар на водата, от която се пий цѣлия градъ и която не послужи за цѣлѣта само, защото гражданетѣ енергически протестираха и самъ военный министръ слѣдъ като се удостовери лично въ справѣдливостта на протеститѣ на гражданитѣ, зарѣчи да се употребява за къпане на войницитѣ?

И колко още други!

При тия негативни заслуги на Фикова, неговитѣ приближени не трѣбваше и да повдигатъ тоя въпросъ, съ който вмѣсто да испишатъ вѣжди, извадиха очи. Банкетъ се дава на началствующи лица, които сж заслужили на градътъ съ нѣщо, а такива заслуги Фиковъ нѣма. Неговитѣ приближени можеха да сторятъ това и сами и да не търсятъ случаи да го прѣдставляватъ за любимецъ на града Плевенъ, гражданетѣ на когото могатъ само да съжеляватъ, че се намиратъ хора да отдаватъ почести на лице, което съ нищо не може да бѣде похвалено, а напротивъ . . .

Плевенскитѣ граждани иматъ основания да се радватъ, че, вмѣсто Фиковъ, дойде за комендантъ на полка лице съ солидно образование, който съ тактичността си ще бѣде много по полезенъ и като членъ въ обществото.

Митната тарифа между България и Турция.

Ако е имало актъ, отъ когото да се гнуси всѣки истински българинъ, който милѣе интереситѣ на страната си, безъ съмнѣние той е акта по сключената спогодба между България и Турция за митническитѣ тарифи, съ които ще се облагатъ стокитѣ на двѣтѣ държави. И по форма, и по съдържание тая спогодба е едно скандално дѣло, което могатъ да приематъ само лица, които сж пристанжли да бжджтъ, прѣди всичко, българи. Чрѣзъ тая спогодба България се обвързва въ условия, на първо мѣсто отъ които стои припознаванетоъ Источна Румелия за неотемлима частъ отъ турската империя. Съ истинско възмущение трѣбва да се изпълни душата на всѣки българинъ, когато се научи за тоя скандалъ надъ скандалитѣ, извършенъ отъ днешното правителство слѣдъ рѣдица отъ унижения. Само едно не достигаше на либералитѣ да увѣковѣчатъ позорнитѣ си дѣяния, и то се постигна. Отъ изложението на размѣнитѣ устни ноти между Иванчова и турския комисаръ въ София Мелхаме, се вижда, че се е постигнало отдавна прислѣдваната цѣль отъ Турция — да се счита Южна България въ финансово-митно отношение като отдѣлна частъ отъ България. Ако това турското правителство не постигна прѣзъ управлението на Народната Партия, постигна го при режима на либералитѣ. Пълната готовность да считатъ южна България за отдѣлна отъ сѣверна България, само да иматъ съ що да се похвалятъ, показва съ какво лекомислие днешнитѣ управници се отнасятъ къмъ жизнитѣ интереси на отечеството ни, само да иматъ властѣта въ своитѣ рѣчи. Ние се възмущаваме отъ джното да душата си отъ тоя актъ, като възлагаме надѣжда върху народнитѣ прѣдставители дано поне нѣкои отъ раболѣпното болшинство се събудятъ, дано заговорятъ у нѣкои отъ тѣхъ съвѣстѣта и не допуснатъ да се реализира та-

къвъ единъ договоръ, насоченъ да усигори претенцията на турцитѣ и надъ Ю. България, която тѣ съ по голѣмо право ще почнатъ да считатъ за частъ отъ Отоманската империя.

Ако управницитѣ успѣятъ да узаконятъ това чрѣзъ камарата, по голѣмо прѣдателство не ще бѣде възможно.

ВЪТРЕШЕНЪ ОТДѢЛЪ

Шантажи.

В. «Отзивъ», който прѣвъ почна да разкрива мръснитѣ гешефти на нѣкои отъ управницитѣ и да заявява, че редактора му държелъ нѣкакви документи въ рѣчка, които щѣлъ да публикува въ факсимиле, напоследѣкъ обрѣхъ колата. Вмѣсто да продължава разкритията си, почна да ги опровергава и насочва стрѣлитѣ си срѣщу органа на военния министръ генералъ Паприковъ. Слѣдъ това какво мнѣние трѣбва да се има за такъвъ единъ органъ?

Безподобно отмъщение.

Неизвестни лица срѣщу задушница прѣвъ ношѣта изровили четири-мѣсечното дѣте изъ гроба на жителя отъ село Долна Митрополия Цвѣганъ Димитровъ и слѣдъ като му отрѣзали носа, извадили очитѣ, захлупили го съ покрива и си отиватъ. Колко голѣма е биле скръбѣта на майката, като отива въ сѣботата сутринѣта на гроба и вижда смъртнитѣ останки на дѣтето си обезобразени, всѣки може да си прѣдстави. Това е едно звѣрско отмъщение, което по рода си е безподобно. Само хора, закоравѣли въ прѣстѣпления и убийства, сж способни на подобенъ подвигъ.

Изгоренъ.

Срѣщу 5-й или 6-й Ноемврий е западна кжщата на бив. помощ. кмета отъ с. Долна Митрополия, когато последний отжествувалъ по работа въ центра на съставната община-Горня Митрополия. Освѣнъ кжщата, изгорѣли всичкитѣ му хамбари съ храна и добитъкъ. На мѣстото сега се гледа една гола поляна. И този пожаръ е плодъ на лични гонения и отмъщения.

Кой ограби банката?

Едно отъ най-честитѣ срѣдства за борба съ Народната Партия на нинѣ властвующитѣ либерали бѣ и това да обвиняватъ кабинетътъ на г-на Д-ръ К. Стоилова, че билъ заселъ отъ Българската Народна Банка една сума отъ 3,600,000 лева. По тоя въпросъ се гадиха не единъ пжтъ обвинения. За да видятъ читателитѣ ни, че либералитѣ не сж попаднали въ тоя грѣхъ, ще имъ съобщимъ, че до сега правителството на обиралитѣ е задигнало отъ банката печетната сума отъ 23,560,000 л. или съ други думи казано двадесетъ милиона повече. Отгдѣ букетното правителство на Иванчова ще вземе да повърне тия пари на банката? Да не вѣрва, че тѣ ще се наплодятъ изъ хамбаритѣ? Пуста либералска безочливост!

Повишени.

По случай боевий празникъ, 15 Ноемврий, произведени сж десетъ души полковници въ генералски чинъ. Има тоже произведени подполковници въ полковници, поручици въ капитани и подпоручици въ поручици.

Между подполковницитѣ, произведени въ полковници, е и г-нъ Гр. Грънчаровъ, полковий командиръ на 4-й Плевенски на Н. Ц. Височество Прѣстолонаследника Князь Търноски полкъ. Ние сърадваме г-на Грънчарова съ повшението му, което е повече отъ заслужено.

Изъ министерската криза.

Днесъ е четвъртий день, какъ министерството на Полуобрѣзнички е въ оставка. Викани сж шефетѣ на нѣкои отъ опозиционнитѣ партии не толкова отъ искрено желание да бжджтъ изслушани, отколкото да се изпълни една формалность.

Князътъ води прѣговори съ Радославова. Види се, че незаконеното военно положение е прѣчката. Иванчовъ стои на заденъ планъ и не е невъзможно да

искочи и той съ нѣкоя листа, защото не е още реда на силнитѣ партии. Тѣхний редъ ще дойде тогава, когато положението стане отчаено, та и самъ Господъ да не може да го управи! Въ тоя пжтъ вървятъ работитѣ.

Опита на Радославова да влѣзе въ компромисъ съ шефа на прогресивно либералната партия получилъ фиаско, поради калнитѣ и кървави дѣла на сопаджитѣ. «Да станешъ съ разбойника ортакъ, значи да си и ти като него,» казва поговорката. Отказа на прогресивно-либералитѣ да влѣзатъ въ единъ кабинетъ съ Радославова имъ прави само честъ.

Какъвъ ще бѣде резултатъ, ще видимъ слѣдъ нѣкой день. Обаче, намъ се ще да вѣрваме, че княза не ще се раздѣли отъ обичний си съвѣтникъ Радославовъ и другаритѣ му, които се прославиха съ героическитѣ си дѣла и подвиди.

По търговската спогодба съ Турция.

Направената търговска спогодба съ Турция е въ ущрѣбъ на Българскитѣ финансии. Митото на вноснитѣ турски стоки въ България е намалено отъ 14% на 8%, освобождаватъ се отъ мито стоки близо за 7-8 милиона, а се облагатъ съ мито стоки за 2-3 милиона лева, когато българскитѣ стоки, които ще се облагатъ съ мито възлизатъ на 15—16 милиона, а тѣзи които не ще се облагатъ съ мито на 5—6 милиона лева. Отъ тая спогодба. България ще има най-големата загуба. Българското съкровище, спорѣдъ статистическитѣ свѣдения отъ 1896 год. ще загуби 1,317,840 лева, които съставляватъ 2½ пжти повече загуба отъ колкото е загубата на Турция.

Освѣнъ това турското правителство постига да отдѣли Источна Румелия въ митно отношение отъ България. А това е най-големата загуба за насъ въ отношение на националитѣ ни стрѣмежи. Позоръ!

ДНЕВНИ НОВИНИ

Кабинета въ оставка.

На 23 Ноемврий въ 3½ часа послѣ обѣдъ министръ прѣдседателя Т. Ивановъ съобщилъ въ камарата, че цѣлий кабинетъ е въ оставка. Думитѣ на Иванчова били посрѣщитѣ съ ржкоплѣскание отъ опозицията и публиката въ галеритѣ.

Развѣзката станж. Раскритието на гешефтитѣ отъ самитѣ министри доведе най-послѣ до министерска криза.

Настава мотента да си пооджхнжтъ свободна българскитѣ граждани отъ своелюбията на раскапалата си обирална партия.

За сега се водятъ прѣговори, но до какъвъ резултатъ ще се дойде, това е още неизвѣстно.

Дано и Н. Ц. Височество съзнае необходимостѣта да се въдвори редъ въ страната, като се повѣри управлението на хора, които сж показали това съ дѣлата си.

Въпиюще безаконие.

На 19 Августъ се произведе изборъ за общински съвѣтници и въ селото Каменець, Плевенска околия. Избора се спечели отъ привърженицитѣ на Народ. Партия. Понсже нѣмаше никакви нарушения, избора се утвърди. Стана прѣизбиране на новъ кметъ и помощникъ, за каквито се избраха Филипъ Тодоровъ за кметъ съ 11 гласа и Петко И. Гачевъ за помощникъ кмета съ 9 гласа. Отъ прѣизбирането до днесъ се минаватъ близо два мѣсеца и нѣма никакво утвърждение за избранитѣ, а на кметския столъ стои лицето Руси Радковъ, което при избора за кметъ е получилъ само единъ гласъ. Какво по-големо безаконие отъ това?

Окржно събрание.

Окр. Клубъ на народната партия въ града ни е взелъ рѣшение да се свикатъ въ началото на м. Декемврий околийскитѣ и селскитѣ клубове на събрание

Хамбаритѣ при Плевенската гара.

Още когато се почна постройката на хамбаритѣ за прѣбиране хранитѣ отъ десѣтъка и се видѣ тѣхната солидность, всѣки каза, че тукъ цѣлѣта не е да се правятъ хамбари отъ нужда, а да прехосватъ народнитѣ парици и се поухрани партиката. Така и излѣзе. При Плевенската гара сж построени 5 хамбара, които могатъ да побѣржтъ милиони килограма храна, безъ да има поставено въ тѣхъ нито зърно храна. Питаме правителството, защо се похарчиха за правата имъ около 50,000 лева, когато нѣма да служатъ за нищо друго, освѣнъ за памятникъ на либералска глупостъ и разсишничество. Съ кръвѣта на земледѣлцитѣ се уросиха полята и улицитѣ въ градоветѣ, за да се направятъ хамбари, за да се събиратъ на съвѣтъ въ тѣхъ мишкитѣ.

До пощенската администрация.

Много отъ абонатитѣ ни се оплакватъ, че не получавали по нѣколко броя на рѣдъ отъ вѣстника ни. Това е почти въ всичкитѣ села на Плевенский окръгъ. На едни мѣста кметовтѣ горятъ вѣстника ни, на други мѣста ги криятъ а на трето несвоевременно прѣдаватъ.

Обръщаме вниманието на пощенската администрация върху тия своелюбия на пощенскитѣ агенти и кметове изъ селата и я молиме да се погриже за своевременно врѣчване на вѣстника на адресантитѣ. Право да си кажиме, такъвъ кепазелѣкъ не е бивало!

Изъ вѣстницитѣ.

В. «Миръ» въ бройтъ си отъ 18 Ноемврий поднася на читателитѣ си една прѣкрасна уводна статия подъ насловъ: *Либерали — най-жалки реакционери*. Въ тая статия се изброяватъ всичкитѣ залуми и безакония извършени подъ буелото на либерализма, вслѣдствието които и самата дума либералъ не значи вече нищо друго, освѣнъ реакционеръ. «Българския либерализмъ стана най-опошлената дума. Тя е много повече опятнена съ опозорителни дѣяния, отколкото най-отчаяната въ други страни реакция. Нѣма реакционно мѣроприятие, до което да не е прибѣгвалъ либерализмътъ у насъ, за да може да направи редицата отъ своитѣ грозни подвиги дълга, прѣддълга. . . . Историята на либерализма у насъ е кжса; тя датува отъ годината на нашето освобождение, но едва ли ще намѣрите честенъ човѣкъ, който да приема да се гордѣе съ това име»

Богатството на Радославова.

Водителътъ на младоидеалнитѣ плячкаджии, Радославовъ, до прѣди двѣ години дължеше на Братия Калжпови, на Илия Вълчвъв и на още 2—3 лица около 80,000 лева. Научаваме се отъ твърдѣ достовѣрно мѣсто, че той макаръ и да е министръ не повече отъ ена година и деветъ мѣсеци, но при все това, успѣлъ е да си исплати всичкитѣ дългове, както и да спести за черни дни една сума отъ **500,000 лева**, или *два милиона и петстотинъ хиляди кара грошове*. Българскитѣ граждани биха желали да знаятъ, по кой влѣпшенъ начинъ Радославовъ е успѣлъ въ продължение на помалко отъ двѣ години хемъ да си исплати дълговетѣ *80 хиляди лева*, хемъ да си състави богатството отъ *500,000 лева*? При това, извѣстно е, че той като адвокатъ нѣмаше почти никаква клиентела, и ходѣше сегистогистъ прѣдъ мировитѣ сждии въ София да защитава за по една кокошка, мисирка, патка, товаръ кюмюръ и други подобни възнаграждения. Трѣбва източникитѣ за толкова бързото забогатяване на Радославова да се търсятъ вѣнъ отъ

неговата адвокатска клиентела, и тия источники ще да сж биле твърди изобилни. Дали съ време нѣма да се намѣри нѣкой, който да му потърси смѣтка за такова бързо забогатяване? Ето що ще каже да бждешъ водителъ на младоидеалитѣ...

В. „Сливенъ“.

Внѣшни извѣстия.

Тренъ падналъ отъ мостъ.

В. «Н. Йоркъ Хералдъ» съобщава, че човѣшкитѣ жертви при Охио, където трена е падналъ отъ единъ мостъ, възлизатъ на повече отъ 300 души убити.

По пътуването на Крюгера.

Както е извѣстно, прѣдсѣдателя на Ю. Африканскитѣ републики излѣзе въ Марсилия, откъдето отиде въ Парижъ, за да направи посѣщение на прѣдсѣдателя на републиката, г на Лубе, който му повърналъ визитата. На 17 Ноемврий Крюгеръ приелъ депутацията на градскитѣ съветѣ, която му връчила златенъ медалъ за споменъ на неговото посѣщение въ кметството. Крюгеръ поблагодарилъ сърдечно, като казалъ, че мирътъ въ Трансвалъ ще може да се въдвори само чрезъ единъ арбитражъ. Сенатътъ едногласно приелъ прѣдложението за изказване симпатии къмъ Крюгера. Слѣдъ това Крюгеръ отишелъ въ Елисейскитѣ дворецъ, за да каже сѣгомомъ на г. Лубе, който веднага му възвѣрнж посѣщението. Крюгеръ и Дешенелъ, прѣдсѣдателя на камарата размѣнили посѣщениа, тѣй сжщо и съ прѣдсѣдателя на сената г. Фаллиеръ. Слѣдъ това Крюгеръ ще отиде въ Холандия. Франция и Холандия, на основание конвенцията за мира, сключена въ Хага, ще се намѣсятъ въ полза на Трансвалъ. Германскитѣ императоръ отказалъ да го приеме.

Английска човѣщина.

Една телеграмма отъ Дурбанъ съобщава, че градътъ Дулстроомъ въ Трансвалъ, вслѣдствие заповѣдта на английскитѣ генералъ Смитъ Дарриенъ, билъ окончателно разоренъ. Само църквата остангла да служи като паметникъ на тая английска човѣщина.

Русскитѣ царъ Николай II, внукътъ на царя-освободителя, който болѣдуваше отъ нѣкое време на самъ отъ коремненъ тифусъ, е на оздравяване. Съ особена радостъ съобщаваме, че спорѣдъ послѣднитѣ свѣдения отъ Ливадия, опасността, която се прѣдвиждаше въ началото, е прѣминжала и силитѣ на царя ежедневно се възобновяватъ. И не ще е далечъ денътъ, когато той, царъ Николай II, ще се посвѣти отново на своитѣ чловѣколюбиви идеи, които му спечелихъ симпатитѣ на цѣлий свѣтъ.

По китайскитѣ работи.

Отъ свѣденията на телеграфната агенция Navas се установява, че прѣдставителитѣ на силитѣ въ Китай дошли до съглашение относително условията за прѣмирие. Прѣдставителитѣ на Германия, Англия, Австро-Унгария, Белгия и Италия заявили, че сж упълномощени отъ правителствата си да подпишатъ приетитѣ отъ дипломатическото тѣло прѣдложения. Русскитѣ пълномощенъ министръ е отеглилъ съгласието си върху прѣдложенията за

Китай и отказалъ да подпише прѣдварителнитѣ прѣговори за мирътъ, въ случай че земенитѣ рѣшения отъ чуждестраннитѣ прѣдставители относително наказанието на виновнитѣ и исканото обезпечение не се иемѣнятъ. Вѣрва се, че тия условия ще бжджтъ смегчени, тѣй като повечето отъ силитѣ, между които освѣнж Руссия, и Япония, Съединенитѣ Държави и Франция сж въ полза на едно смегчение.

Сжщо съобщаватъ, че събарянито на укрѣпленията при Тиенцинъ почнжло.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 13541

На основание изпълнителенъ листъ № 1470 отъ 3 Мартъ 1900 год. издаденъ отъ П. Плъвенскитѣ Мир. Сждия въ полза на Маринъ К. Костовъ отъ с. Летница Лов. ок. срѣщу Вѣлю Мариновъ отъ Каменецъ за искъ 104 л. 95 ст. заедно съ лих. имъ по 10 % годишно отъ 28 Октомврий 1899 г. до исплащанието и 14 л. 50 ст. сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 914, 1004 и 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявямъ че отъ 29 Ноем. до 29 Декемврий до 5 часа послѣ пладнѣ т. г. ще продавамъ на публиченъ тръгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдѣющия длѣжниковъ не движимъ имотъ, а именно:

1) Една кжца въ с. Каменецъ въ «Горнята махла» построена половината надъ маза покрита съ керемиди съ двѣ отдѣления за живение построена основата отъ камъкъ на горѣ отъ кирпичъ съ дворъ около 4 дек. пристройки едно дюкянче (бозаджиница) съ три отдѣления покрито съ керемиди друга пристройка зимникъ оцѣнена за 200 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопрдаванието всѣки присжтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглѣждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта. гр. Плъвенъ, 22 Ноем. 1900 г. Дѣло № 161 отъ 1900 г.

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

№ 12244

Въ допълнение на обявлението ми отъ 15 Февруарий 1900 год. подъ № 1311 публикувано въ вѣстникъ «Бдителъ» брой 23 извѣствамъ на интересующитѣ се че ще се произведе публична проданъ съгласно чл. 1034 отъ Гражд. Сждопроизводство отъ 16 Ноем до 16 Декемврий 1900 г. до 5 часа послѣ обѣдъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ на слѣдѣющитѣ недвижими имоти лѣжащи на Пелишатското землище принадлежащи на длѣжника Димитръ Моговъ отъ с. Пелишатъ.

1) Нива въ «Черешенъ камъкъ» около 4 дек. оцѣн. 24 лева.

2) Нива въ «Черешенъ камъкъ» около 4 дек. оцѣн. 24 лева.

3) Нива въ «Черешенъ камъкъ» около 3 дек. оцѣн. 18 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ денъ отъ желающитѣ въ канцеларията ми съгласно чл. 1017 отъ Гражд. Сждопроизводство.

гр. Плъвенъ, 18 Октом. 1900 г.

Испл. Дѣло № 597/92 г.

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

№ 14321

Извѣствамъ, че отъ Ноемврий до Декемврий т. г. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ сѣдмиченъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Една кжца, въ гр. Плъвенъ, по № 3849 съ дворно мѣсто 432 кв. метра отъ простъ материалъ, покрита си боклукъ, отъ 2 стаи една ашевия и едно зимнич оцѣн. за 100 лева.

2) Едно лозе въ Плъвенското землище мѣстността «Кашинскитѣ» отъ 2 дек. и 7 ара оцѣнено за 50 лева.

Горнитѣ имотъ принадлежи на Кочъ Османъ, отъ гр. Плъвенъ; не е заложенъ; продава се по възисканието на Хабибе Чобанъ Юмерова и Джемиле Чобанъ Юмерова отъ гр. Плъвенъ за 240 л. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 2513 на I Плъвен. Мировий Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 16 Ноемврий 1900 г.

Дѣло № 666/900 год.

Сждебенъ Приставъ: Т. П. Алексиевъ

Седмиченъ бюлетинъ

ЗА

течението на инфекциознитѣ болѣсти въ градъ Плъвенъ отъ 13-й Ноем. до 20-й Ноемврий 1900 г.

Наименование на болѣститѣ	Колко нови заболѣвания	Въ кой кварталъ	Забѣлѣжка
Скарлатина	1	въ IV кв.	
Коремненъ тифусъ	2	1 въ I кв. 1 въ VI кв.	
Червенка (Erysipèle)	2	1 въ VII кв. 1 въ VIII кв.	

г. Плъвенъ 20 Ноемв. 1900 г. Плъвен. Град. Лѣкаръ: Д-ръ Смоляновъ

БАЛАНСЪ

сключенъ на 30-ий Септемврий 1900 г. на Акционерната Банка „Напрѣдъкъ“ въ г. Плъвенъ.

АКТИВЪ

ПАСИВЪ

№ по рѣдъ	№ на Гл. кн.	Зл. л.	Ст.	№ по рѣдъ	№ на Гл. кн.	Зл. л.	Ст.	
1	122	Капиталъ невнесенъ	386.012	1	116	Капиталъ	1000000	
2	117	Портфейлъ	205.463.09	2	129	Срочни влогове	143.092.97	
	118	Шконтир. записи		157.459.24	3	130	Безсрочни влогове	38.400.30
	119	Заеми срѣщу ценкниги		88.728.55	4	160	Кредитори	88.407.83
	120	Дип. полици у Б. Н. Б.		64.680	5	140	Запасенъ фондъ	3.830
3	121	Ипотечни заеми	516.330	88	144	Дивидентъ неисплатенъ отъ 1899 г.	12.285	
4	123	Движимъ имотъ	67.964	55	6	154	Лихви тек. смѣтки	38.095
5	124	Гербови марки	843	—	8	164	Депозанти	311.690
6	125	Учрѣдителни разноски	2.446	70	9	136	Лихви 1900 I, II, (безъ лихвитѣ на ст. тек-ски за 3 м.)	57.182
7	107	Шконтирани ефекти	6.125	29	10	139	Ажйо	8.991
8	128	Депозирани ефекти	341.366	74	11	147	Случайни приходи	2.209
9	132	Банкови разноски	11.231	99	12	148	Шkonto	2.262
10	134/143	Разни длѣжници а) 53.223.02 б) 2.415.61	55.638	63	13	150	Провизиона	511
11	137	Лихви 1901 година	3 070	13	14	155	Глоби	43
12	138	Лихви 1902 година	722	17				
13	157	Лихви 1903 година	287	82				
14	145	Специални тек. смѣтки	287.419	26				
15	163	Сждебни разноски	445	60				
16	151	Чужди полици за събиране	8.843	29				
17	152	Акций	315	—				
18	153	Корреспонденти	6.956	15				
19	108	Лихви 1904 година	9	27				
20	161	Касса	7.823	—				
		Зл. л.	1,707,002	49			1,707,002	

гр. Плъвенъ, 2 Ноемврий 1900 година

Акционерна Банка „Напрѣдъкъ“

Управителъ: П. Х. Шоповъ

Счетоводителъ: Ил. Тонковъ

Провѣрит. съветѣ:

С. Б. Сжбчевъ

Ив. Спасовъ